

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Шамрая Олександра Вікторовича про офіційне тлумачення положень частини другої статті 8, частини другої статті 19, частин другої, третьої статті 22, частини першої статті 68 Конституції України, абзацу четвертого статті 4, частини першої статті 11 Закону України “Про охорону праці” (в редакції від 14 жовтня 1992 року), статті 173 Кодексу законів про працю України, частини першої статті 456 Цивільного кодексу Української РСР; відповідність Конституції України (конституційність) положення пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 3 жовтня 1997 року № 1100 в частині доповнення абзацом шостим пункту 28 Правил відшкодування власником підприємства, установи і організації або уповноваженим ним органом шкоди, заподіяної працівникові ушкодженням здоров’я, пов’язаним з виконанням ним трудових обов’язків

м. К и ї в
27 травня 2003 року
№ 26-у/2003

Справа № 2-15/2003

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Шаповала Володимира Миколайовича — головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Іващенко Володимира Івановича,

Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Пшеничного Валерія Григоровича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни — суддя-доповідач,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Шамрая Олександра Вікторовича про офіційне тлумачення положень частини другої статті 8, частини другої статті 19, частин другої, третьої статті 22, частини першої статті 68 Конституції України, абзацу четвертого статті 4, частини першої статті 11 Закону України “Про охорону праці” (в редакції від 14 жовтня 1992 року), статті 173 Кодексу законів про працю України, частини першої статті 456 Цивільного кодексу Української РСР; відповідність Конституції України (конституційність) положення пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 3 жовтня 1997 року № 1100 в частині доповнення абзацом шостим пункту 28 Правил відшкодування власником підприємства, установи і організації або уповноваженим ним органом шкоди, заподіяної працівникові ушкодженням здоров’я, пов’язаним з виконанням ним трудових обов’язків.

Заслухавши суддю-доповідача Чубар Л.П. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. До Конституційного Суду України надійшло конституційне звернення громадянина Шамрая О.В. про офіційне тлумачення положень частини другої статті 8, частини другої статті 19, частин другої, третьої статті 22, частини першої статті 68 Конституції України, абзацу четвертого статті 4, частини першої статті 11 Закону

України “Про охорону праці” (в редакції від 14 жовтня 1992 року), статті 173 Кодексу законів про працю України, частини першої статті 456 Цивільного кодексу Української РСР; відповідність Конституції України (конституційність) положення пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 3 жовтня 1997 року № 1100 в частині доповнення абзацом шостим пункту 28 Правил відшкодування власником підприємства, установи і організації або уповноваженим ним органом шкоди, заподіяної працівникові ушкодженням здоров'я, пов'язаним з виконанням ним трудових обов'язків (далі — Правила).

З матеріалів, доданих до конституційного звернення, вбачається, що Шамрай О.В. втратив працездатність внаслідок трудового каліцтва, йому встановлено другу групу інвалідності. До цього працював робітником на підприємствах вугільної промисловості за професіями, що оплачуються відрядно-преміально, тому його особистий заробіток перевищував середній заробіток за відповідною професією по підприємству.

Постановою Кабінету Міністрів України від 3 жовтня 1997 року № 1100 було доповнено пункт 28 Правил, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 23 червня 1993 року № 472, новим абзацом шостим такого змісту: “Перерахований або нарахований розмір втраченого заробітку у перерахунку на 100 відсотків втрати професійної працездатності не може бути більшим від середньомісячного заробітку відповідного працівника (після підвищення тарифних ставок) за умови його роботи протягом повного календарного місяця або у перерахунку на повний календарний місяць роботи”.

Шамрай О.В. вважає, що при прийнятті цієї норми не було враховано законних інтересів тих постраждалих на виробництві від нещасного випадку (трудового каліцтва) чи професійних захворювань, праця яких оплачувалася відрядно-преміально, а їх особистий середній заробіток брався для нарахування відшкодування шкоди. Це, на його думку, призвело до порушення “конституційних прав і свобод на відшкодування втраченого заробітку в повному обсязі”.

2. Третя колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 4 квітня 2003 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пунктів 1, 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” — відсутність встановленого Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України” права на конституційне подання;

невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим Законом.

3. Конституційне звернення повинно містити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42 Закону України “Про Конституційний Суд України”). Відповідно до статті 94 Закону України “Про Конституційний Суд України” підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб’єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

Однак у конституційному зверненні не зазначено обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень частини другої статті 8, частини другої статті 19, частин другої, третьої статті 22, частини першої статті 68 Конституції України, абзацу четвертого статті 4, частини першої статті 11 Закону України “Про охорону праці” (в редакції від 14 жовтня 1992 року), статті 173 Кодексу законів про працю України, частини першої статті 456 Цивільного кодексу Української РСР і не наведено будь-яких фактів неоднозначного застосування цих положень судами України, іншими органами державної влади.

4. Фактично суб’єкт права на конституційне звернення порушує питання про відповідність Конституції України (конституційність) пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 3 жовтня 1997 року № 1100 в частині доповнення пункту 28 Правил новим абзацом шостим, обґрунтовуючи його неконституційність зазначеними положеннями Конституції України.

Проте відповідно до статті 40 Закону України “Про Конституційний Суд України” громадяни не є суб’єктами права на конституційне подання з питань конституційності законів України та інших правових актів.

Крім того, необхідно зазначити, що з набранням чинності з 1 квітня 2001 року Законом України “Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності” постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня

2001 року № 807 були визнані такими, що втратили чинність, постанова від 23 червня 1993 року № 472, якою були затверджені Правила, та інші постанови Кабінету Міністрів України, якими вносилися зміни до Правил, зокрема пункт 1 постанови від 3 жовтня 1997 року № 1100.

Відсутність встановленого Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України” права на конституційне подання, невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим цим Законом, є підставами для відмови у відкритті провадження у справі в Конституційному Суді України.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 40, 42, 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Шамрая Олександра Вікторовича про офіційне тлумачення положень частини другої статті 8, частини другої статті 19, частин другої, третьої статті 22, частини першої статті 68 Конституції України, абзацу четвертого статті 4, частини першої статті 11 Закону України “Про охорону праці” (в редакції від 14 жовтня 1992 року), статті 173 Кодексу законів про працю України, частини першої статті 456 Цивільного кодексу Української РСР; відповідність Конституції України (конституційність) положення пункту 1 Постанови Кабінету Міністрів України від 3 жовтня 1997 року № 1100 в частині доповнення абзацом шостим пункту 28 Правил відшкодування власником підприємства, установи і організації або уповноваженим ним органом шкоди, заподіяної працівникові ушкодженням здоров'я, пов'язаним з виконанням ним трудових обов'язків на підставі пунктів 1, 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – відсутність встановленого Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України” права на конституційне подання; невідповідність конституційного звернення

вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ